

Augustowskie rozwiązanie

Efekty ekonomicznego myślenia

Współpraca między Zakładem Budownictwa i Produkcji Materiałów Budowlanych WZGS w Augustowie a Augustowskim Przedsiębiorstwem Budowlanym jest przykładem godnym naśladowania. I choć brzmie to górnolotnie, fakty są zupełnie przyziemne — prosto z życia. O przedmiocie tej współpracy, przygotowaniach do jej rozpoczęcia i obecnie efektach mówią: dyrektor zakładu WZGS — Jan Berner i zastępca dyrektora APB — Czesław Stręciwilk.

Po wielu poszukiwaniach rodzaju produkcji, która pasowałaby do naszych warunków, w 1982 roku — po rzetelnym wycieceniu — doszliśmy do wniosku, że produkcja reaktywowanego wieszania APB jest dla nas najbardziej opłacalna. Dotyczyła ona wytworzenia elementów budownictwa mieszkaniowego. Już wtedy uzgodniliśmy wielkość i rodzaj produkcji — wyjaśnia dyrektor J. Berner.

— My z swojej strony chcieliśmy, żeby produkcja elementów ścianowych odbywała się jak najbliżej naszych placów budów, przy tym byliśmy zainteresowani jak najszerszym jej rozpocznięciem — powiada dyrektor C. Stręciwilk i dodaje: — Nasze rozumowanie było podjętym wyznacznikiem ekonomicznym. Chcieliśmy mieć produkcję na miejscu, a to oznaczało, że montaż gotowych ścian będzie mógł odbywać się prosto „z kół”, z przyczep które dostarczą elementy na plac budowy. Można by długo mówić o racjach ekonomicznych, wyeliminowaniu kosztownego obecnie transportu, pominięciu etapu pośredniego — składania elementów w placach budów itd. Przecież transport z fabryki domów w Białymstoku, Olecku czy Elku to nie tylko wyższy koszt elementów — o ok. 30 proc. — to także dodatkowe ilości zużytych deficytowych paliw.

Po załatwieniu spraw formalnych, w r. 1983 rozpoczęły się przygotowania do montażu urządzeń betonarskich i całego niezbędnego zaplecza. Przyszedł czas, że nie były to sprawy proste. Pierwszym problemem były fundusze. Wówczas pytaniem za wiele punktów było: kto zdecyduje się na sfinansowanie całego przedsięwzięcia? Pomoc przyszła od jednostki nadrzędnej Augustowskiego zakładu, z WZGS w Suwałkach. Dzięki wiadomości, że całkowity koszt przystosowania zakładu do produkcji ścian i innych elementów potrzebnych do montażu 1000 izb rocznie zamknął się wręcz śmieszna kwota 47 mln złotych. Tak, tak, ta wielkość wyrażona w złotych jest ledwie ułamkiem wartości kosztów wzniesienia fabryki domów od podstaw — o takiej zdolności produkcyjnej Skromnie licząc — powiada dyrektor C. Stręciwilk — nowa fabryka kosztowała według cen ubiegłorocznych ok. 500 mln złotych!

Ten tysiąc izb przekazywany w elementach dla APB pozwala na zmontowanie 200—280 mieszkań rocznie w Augustowie oraz w pobliskich Sejnach i Lipsku. Praktycznie, od początku 1987 roku APB ma zagwarantowane pokrycie prawie całego potrzeb na elementy prefabrykowane

— Dlaczego wzięliśmy system OWP? Z tej prostej przyczyny, że jego normy, przy zmniejszonej wartości cieplnej ścian, w pełni odpowiadają potrzebom. W naszej ocenie — kontynuuje C. Stręciwilk — prefabrykaty z Augustowa są znacznie lepsze od innych

A mogę porównywać, jako że oddzieliliśmy je z trzech innych wytwórni. Przy czym nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż elementy te pochodzą z nowych form. Na szczególne wyróżnienie zasługują ściany zewnętrzne i biegi klatek schodowych — szlifowana nie!

Można mieć nadzieję, że przy pełnych dostawach materiałów do zakładu, tzn. cementu, stali i styropianu, APB będzie oddawał kolejne budynki zgodnie z planem. Przy tym taka ścisła współpraca — patrząc na to z pozycji APB — pozwala na elastyczne reagowanie tej minifabryki domów na konkretne i zmieniające się potrzeby przedsiębiorstwa.

Z wyjaśnień dyrektorów Bernera i Stręciwilka wynika, iż ta forma współpracy ma i trzeci element — korzyść dla ludzi oczekujących na mieszkania; będą one powstawały znacznie szybciej. A wydaje się, że marzeniem Augustowian, nie tylko zresztą, jest to, żeby do już montowanych budynków nigdy nie brakowało dobrych jakościowo materiałów wykończeniowych...

Od spraw ogólnych przejdźmy do szczegółów. Zakład od 1 lutego br. posiada świadectwo kwalifikacyjne jakości na produkcję elementów ścian. Inaczej mówiąc — to co oni wyprodukują nadaje się do zamontowania w budynkach wznoszonych nie tylko przez APB. Mogłoby się wydawać, że jest to bardzo proste i jasne. Ot, mają świadectwo jakości... Tymczasem nie było to, ani nie jest — wbrew pozorom — jasne i proste. I w tym miejscu dopiero widać rolę ludzi z Augustowskiego zakładu.

Formy trzeba było ścierać z różnych miejsc w kraju. Część z nich była porzucona, część zniszczona. Trzeba było — skoro już postanowiono — wykonać część form nowych. O tych przebojach wspomina starszy mistrz zbrojarni —

Stanisław Prusko. Właśnie ona była tym niewralicznym punktem w całym zakładzie. Własnymi siłami przeprowadzili małą rewolucję. W poprzedniej postaci zbrojarnia nie nadawała się do wykonywania zbrojeń przestronnych.

— Dokonaliśmy gruntownej przebudowy zbrojarni. Oprócz robót budowlanych, do wykonania mieliśmy prace instalacyjne. Wraz z wprowadzeniem zgrzewarki wielopunktowej zrodziła się potrzeba wykonania zamkniętego obiegu wody do jej chłodzenia. Sami też wykonaliśmy matryce do zbrojeń, specjalne stojaki itd. Tych robót pomocniczych, które warunkowały prawidłową i niezawodną działalność późniejszą produkcję było bardzo wiele. Z tym już się uporałaliśmy. Pozostała jeszcze wentylacja. Ta która jest obecnie, działa niezbyt skutecznie. Ale i ten problem niebawem będzie tylko wspomnieniem. Przy sprzyjających warunkach uporamamy się z nim do końca tego roku.

Kilku ludzi z tego zakładu znam od lat. Wiem, że praca tutaj nie jest zbyt lekka, wiem również, że wiele podstawowych spraw znalazło swoje rozwiązanie. Oczywiście, wiele innych problemów — jak chociażby wprowadzenie nowego rodzaju produkcji — poszło do przodu dzięki kierownictwu zakładu, ale w wielu innych siał sprawczą byli szeregowi ludzie spośród załogi m.in. Jerzy Poważ, Marian Jagłowski, Lucjan Milewski, Zdzisław Leszczyński, Krzysztof Szczepniak, Zdzisław Zdaniewicz, Józef Górski, Władysław Kasznik i Dziama Batus.

— Praca całej załogi — podsumowuje zastępca dyrektora, Zbigniew Butkiewicz, a do niedawna jeszcze kierownik zakładu prefabrykacji — przyniosła efekty, o których możemy dzisiaj mówić z pewną dumą. Zakład ma zapewnioną produkcję na przyszłość, a ustaleniowa załoga w miarę dobre wynagrodzenie.

Formy trzeba było ścierać z różnych miejsc w kraju. Część z nich była porzucona, część zniszczona. Trzeba było — skoro już postanowiono — wykonać część form nowych. O tych przebojach wspomina starszy mistrz zbrojarni —

Gotowe elementy ścienne za moment odjadą na jeden z placów budowy prowadzonych przez APB.

— Od tego wszystko się zaczyna — przy zbrojeniu płyty pracuje Andrzej Butkiewicz

Fot. R. LYSIONEK

W gminnym krajobrazie

W tym roku w gminie Giżyckiej oddane zostaną do użytku Gminny Ośrodek Kultury i Gminna Biblioteka Publiczna. Wyremontowane zostanie w tym celu budynek w Wilkasach.

Również w tym roku zakończona zostanie budowa sklepu w Drodzowie. Do r. 1990 podobne placówki handlowe powstaną w Bogacku, Soldanach i Wilkasach.

Pierwszy etap rajdu (wiosenny) odbędzie się od 15 do 17 maja br. po obszarach Wileńskiego Parku Krajobrazowego.

W czwartek, 2 kwietnia br. Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu zaprasza na otwarcie wystawy „JACWIEŻ I LITWA W STAROŻYTNO-

— przepię, tam go wolała... Gdyby nie sąsiedzi, te kobiety dawno by z głodu pomarły. Tam przystąpił nie szło, każdy miał stracha, a jednak jedzenie podzuczali. Wziął nawet pieniądze za przyszydłony weseł i przepił. Po co jemu w banku wypłacić? Zimno było, kobiety paliły czym nie miały — ona nogi odmroziła. Odjeźli jej jed-

— Dłaczego wzięliśmy system OWP? Z tej prostej przyczyny, że jego normy, przy zmniejszonej wartości cieplnej ścian, w pełni odpowiadają potrzebom. W naszej ocenie — kontynuuje C. Stręciwilk — prefabrykaty z Augustowa są znacznie lepsze od innych

Ruciane-Nida miasto w puszczy

RUCIANE-NIDA jest jedynym nowym miastem, jakie powstało po wojnie w północno-wschodnim regionie Polski. Nadanie praw miejskich nastąpiło w 1968 r. Miasto, jak sama nazwa wskazuje, utworzyło się z dwóch miejscowości: Rucianego i Nidy, rozdzielonych do dziś lasem-parkiem. O powstaniu miasteczka liczącego obecnie 5 tys. mieszkańców, zdecydowała lokalizacja w 1954 r. dużego zakładu płyt piniowych i wiórowych. Niebawem powstały tu m.in. wyspecjalizowana placówka badawcza i zakład odzieżowy „Miara”. Znajdują się tu duży tartak, jeden z większych w Polsce.

Początkowo to za sobą konieczność budowy mieszkań dla coraz liczniejszych załóg zakładów pracy, a także pracowników PKP, handlu i oświaty oraz leśników.

Pierwsza bloki, wybudowane przez ZPWH, trochę zakłakowały w puszczańskim krajobrazie. Od czterech lat działa tu spółdzielnia mieszkaniowa. Posiada cztery budynki, w których zamieszkuje ok. 760 osób. W budowie są dwa następne oraz osiedlowy dom kultury. W r. 1988 wybudowany zostanie następny spółdzielczy blok wielorodzinny, w którym na parterze otwarte zostaną sklepy z artykułami spożywczymi i przemysłowymi.

Żyć po upływie kilkunastu lat mamy w najpiękniejszej części Puszczy Piskiej typowe miasto ze szkołami (jest tu m.in. Technikum Przemysłu Drzewnego), placówkami handlowymi i służby zdrowia, restauracją, kinem. Miasto szybko się rozwija.

Ruciane-Nida, po Giżycku i Mikołajkach, jest trzecim ważnym ośrodkiem turystyczno-wypoczynkowym. Są tu liczne ośrodki wypoczynkowe m.in. „Perla Jezior”. Jest przystanek stacji Żelazki Mazurskiej. (jc)

Orzyska GS rozwija usługi

Zarząd Gminnej Spółdzielni w Orzyszu dużą wagę przywiązuje do rozwoju usług. Obecnie działalność prowadzi jedenaście zakładów i cztery punkty usługowe m.in. trzy zakłady kowalско-ślusarskie i fryzjerskie, szewski, mechaniki pojazdowej, a także świadczą usługi z zakresu napraw odbiorników radiowych i telewizyjnych oraz napraw zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego.

W GS-owskich punktach można także zamówić usługi transportowe, wypożyczyć sprzęt budowlany, a także bogata zastawa stolowa. Spółdzielnia oferuje zatrudni krzątów, dziewiarke i reformistria. Są pomieszczenia i maszyny do prowadzenia tego typu usług, np. maszyn do szycia i dziewiarke. Poszukiwani są również szklarz i stolarz. Tym samym GS zamierza w znacznym stopniu rozszerzyć usługi. (eis)

Rolnicy na medal

W gminie ORZYSZ najwięcej zbóż sprzedają państwu EDWARD ŚMOLA z Działubli, JOZEF KRAWCZYK z Dąbrówki, MIECZYSLAW KOPANCZYK z Grad, ANTONI DRABENT z Pianek i JERZY ORDOWSKI z Czarniej.

Na „łęcz żywcia wieprzowego dostarczyli do punktów skupu GS hodowcy m.in. ZBIGNIEW WOJCIK z Gaudynka, JERZY ORDOWSKI z Czarniej, STEFAN BUKOWSKI z Mikoszy i IRENEUSZ STRZAŁKOWSKI z Orzysza, zaś żywcia wolowego — WITOLD LEMPICKI z Klus. (eis)

W Kruklinie, Soldanach, Szczybalach Giżyckich i Wilkasach doczekały się remontu kluby i świetlice wiejskie. W Wilkasach zmierzona została placza i kapieliiska, a także oświetlenie uliczne i chodniki.

W br. ulepszoną nawierzchnię zwirową otrzymają najgorsze odcinki dróg m.in. w Antoniewie, Kamionkach, Szczybalach Giżyckich, Swidrach, Upalach i Wronkach. Drogi wyremontowane zostaną w czynie społecznym, którego wartość wyniesie 2,1 mln zł. (jc)

W kilku wierszach

W czwartek, 2 kwietnia br. Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu zaprasza na otwarcie wystawy „JACWIEŻ I LITWA W STAROŻYTNO-

— przepię, tam go wolała... Gdyby nie sąsiedzi, te kobiety dawno by z głodu pomarły. Tam przystąpił nie szło, każdy miał stracha, a jednak jedzenie podzuczali. Wziął nawet pieniądze za przyszydłony weseł i przepił. Po co jemu w banku wypłacić? Zimno było, kobiety paliły czym nie miały — ona nogi odmroziła. Odjeźli jej jed-

— Dłaczego wzięliśmy system OWP? Z tej prostej przyczyny, że jego normy, przy zmniejszonej wartości cieplnej ścian, w pełni odpowiadają potrzebom. W naszej ocenie — kontynuuje C. Stręciwilk — prefabrykaty z Augustowa są znacznie lepsze od innych

Wszyscy chcą mieć wodę z kranu

W giżyckiej gminie najistotniejszym problemem jest budowa wodociągów. Dzięki im można będzie rozwijać produkcję zwierzęcą, a także podnieść poziom życia rolników. Wiedza o tym tamtejsi mieszkańcy i dlatego też w budowę tych inwestycji wkładają wiele wysiłku.

Dotychczas wybudowano wodociąg m.in. w podmiejskich wsiach Suliny i Antonowo, w których jest sporo wysekokotowych gospodarstw. W tym roku oddany zostanie do użytku 3,5 kilometrowy wodociąg w Sierakowicach Małych. W ubr. rozpoczęto budowę takiego urządzenia w Wilkasach. Woda

15 spotkań Jagiellonii bez porażki

W ostatnich miesiącach piłkarze Jagiellonii przyskakiwały uwagę społeczeństwa w naszym regionie. Było to widać szczególnie w niedzielnym meczu o mistrzostwo II ligi pomiędzy Jagiellonią a Wisłą Kraków wygranym 2:0. Powody są jasne: zarzysowała się realna szansa awansu do ekstraklasy, który do niedawna był jeszcze najszerszym marzeniem nieleżących sympatyków futbolu. Podoba się też coraz bardziej gra Jagiellonii i strzelano przez nią bramki. Efektem tego są „och” i „ach”, które można znaleźć ostatecznie w wielu krajowych gazetach. Podoba mi się też nastroj i ochota zespołu do gry, a także publiczności.

Oto kilka migawek z niedzielnego spotkania. Przed rozpoczęciem meczu niemały ciekawy moment: nieodwołanego działacza sportowego byłego prezesa WZGS w Suwałkach, Henryka Krawczyka, zadumano przedstawicielem Klubu Olimpijczyków i kibica przy Wojewódzkim Zakładzie Transportu Mieszkańczym, Marcelem „Miecz” w Białymstoku uhonorował specjalną nagrodą Henryka Krawczyka, który został wybrany w plebiscyfie załogi najlepszym piłkarzem Jagiellonii w jesiennej rundzie.

Gorącą owację zebrał na trybunach zgotowali trenerowi kadry narodowej Wojciechowi Łazarkowi i towarzyszący mu trener Jerzy Łazarek do Białostoku, aby obejrzeć mecz Jagiellonii z Wisłą Kraków. Po meczu trener W. Łazarek został dosłownie obłożony przez kibiców — łowców autografów. Rondał ich kilkadziesiąt. Ktoś z tłumy krzyknął: „Wojtek, kłania ci się Sieradz”, a ktoś inny zawołał: „Wojtek, sztytem z tobą w województwo, pamiętasz mnie, mieszkam teraz w Suwałkach. Przyjeżdż z całą rodziną do mnie na wczasy, serdecznie zapraszam”. Wojciech Łazarek opuszczając stadion Gwardii był autentycznie wzruszony serdecznością kibiców.

Wśród par dziesiętników z pracy krajowej oglądających niedzielny pojedynek z Romanem Hurkowskim z „Piłki Nożnej”. Po ostatnim gwizdki sędzijskiego stwierdził: „To nie jest dobry mecz, choć ja jestem z Białostoku, choć byłem do podróży meczową, zobaczyłem wspaniałe widowisko, które dziś trudno zobaczyć nawet na wielu stadionach I-ligowych. Słowa uznania należą się też działaczom Jagiellonii, którzy do słownych gabanki osuszali w nocy piłyte boiska, aby była ona jak najlepiej przygotowana do gry.”

Najbliższą niedzielę, 5 kwietnia, w tym samym dniu wystawiony zostanie dwukrotnie, o godz. 12 i 14 spektakl „Paluszek” — Jerzego Rochowiaka w wykonaniu aktorów z PTiA „Bał Pomorski” z Torunia.

5 kwietnia mieli mieszkańcy Łomżyńską mogą wybrać się na „Wygrzyński, słoniaki i incjnta krowy” — Rady Mowskiej, który to spektakl przygotowali aktorzy „Teatru Lubuskiego” z Zielonej Góry. O godz. 11 — w GOK w Piątnicy, a o godz. 14 w Domu Dziecka w Łomży. (nom)

Lalki — również w Łomżyńskim

W tym roku w gminie Giżyckiej oddane zostaną do użytku Gminny Ośrodek Kultury i Gminna Biblioteka Publiczna. Wyremontowane zostanie w tym celu budynek w Wilkasach.

Również w tym roku zakończona zostanie budowa sklepu w Drodzowie. Do r. 1990 podobne placówki handlowe powstaną w Bogacku, Soldanach i Wilkasach.

Pierwszy etap rajdu (wiosenny) odbędzie się od 15 do 17 maja br. po obszarach Wileńskiego Parku Krajobrazowego.

W czwartek, 2 kwietnia br. Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu zaprasza na otwarcie wystawy „JACWIEŻ I LITWA W STAROŻYTNO-

— przepię, tam go wolała... Gdyby nie sąsiedzi, te kobiety dawno by z głodu pomarły. Tam przystąpił nie szło, każdy miał stracha, a jednak jedzenie podzuczali. Wziął nawet pieniądze za przyszydłony weseł i przepił. Po co jemu w banku wypłacić? Zimno było, kobiety paliły czym nie miały — ona nogi odmroziła. Odjeźli jej jed-

Muzyczne party w Suwałkach

Odmiannami muzyki rockowej, country, reggae w różnym stopniu interesuje się większość młodych ludzi. Spory o wyszłość jednego rodzaju muzyki, zespołu nad innymi, doskonałość wykonawstwa ograniczają się jednak najczęściej do grona najbliższych kolegów. Rządziej uda się nawiązać listową korespondencję z kimś kto podobnie kocha Dire Straits, ACDC, George Michaela, czy Super-Trap.

Z ofertą ułatwienia tego kontaktu wystąpił ZGW ZSMP w Suwałkach. Proponuje on formułę Dyskusyjnego Korespondencyjnego

Klubu Muzycznego. Jego oddziały mogą powstawać w każdej miejscowości. Mają one dać szansę na poszerzenie wiadomości dotyczących historii muzyki, aktualnych jej kierunków, służąc pomocą w zdobywaniu materiałów, informacji i muzycznych nowości. Po prostu klub mógłby stać się miejscem spotkań, wymiany poglądów nie tylko na sprawy muzyki, teledysków itp. lecz również sprzętu oraz związanych z muzyką zjawisk społecznych, subkultur; umożliwić nawiązanie kontaktów z klubami w innych miejscowościach.

Członkiem klubu może zostać każdy. Najwyższą władzę w DKKM stanowią m. Zjazd Wojewódzki, na co dzień zaś sprawować ją będzie Rada Klubu. Przewiduje się także możliwość wydawania własnego biuletynu muzycznego. (jn)

Oszczędzaj prąd!

W wojewódzkim turnieju kadetów w tenisie stołowym zwyciężyli: wśród dziewcząt — 1. Bożena Mielnik (PST Elk), 2. Joanna Biedrzycka (Pojeziczna Suwałki), 3. Renata Barszczyńska (PST), a wśród chłopców — 1. Artur Klim (PST), 2. Dariusz Swider (Pojezierz), 3. Zbigniew Sasiński (PST). (dk)

Klasa „M” juniorów

Wzrostła zainaugurowana została rund wiosenna piłkarskiej ligi międzywojewódzkiej juniorów. Dwa mecze ŁKS Łomża — Narzew Ostrołęka i Gwardia Białystok — Stomil Olsztyn zostały odwołane z powodu złego stanu boisk.

Echa publikacji

Mąż nadużywający alkoholu, rodzina — uzależniona od jego laski i nielaski... — podobne przypadki każdy z nas chyba potrafi wskazać bez większego namysłu w swoim sąsiedztwie. Jeden z nich — rodziny zamieszkałej w gminie Nowe Piekiuty — opisany został w artykule „Aresztowany za... brak serca” w „GW” z 18 marca.

Czołowym jego „bohaterem” był J.K., dia którego od dłuższego czasu stała się alkoholem. Pozostawił on w okresie tegorocznym, srogiej zimy żonę i chorą psychicznie córkę w domu z dziećmi w ścianach, bez opału, pieniędzy i żywności. Żona J.K. zmarła, on trafił do aresztu w oczekiwaniu na rozprawę, m.in. pod zarzutem stworzenia dla członków swej rodziny „sytuacji, grożącej bez-

— Dłaczego wzięliśmy system OWP? Z tej prostej przyczyny, że jego normy, przy zmniejszonej wartości cieplnej ścian, w pełni odpowiadają potrzebom. W naszej ocenie — kontynuuje C. Stręciwilk — prefabrykaty z Augustowa są znacznie lepsze od innych

Komu właściwie serca zabrakło?

— Dłaczego wzięliśmy system OWP? Z tej prostej przyczyny, że jego normy, przy zmniejszonej wartości cieplnej ścian, w pełni odpowiadają potrzebom. W naszej ocenie — kontynuuje C. Stręciwilk — prefabrykaty z Augustowa są znacznie lepsze od innych

N. OMELCZENKO

